

Saúdos da Delegación de Alumnos

Benvid@ á segunda edición do boletín estudantil “O Faro do Saber”. Se liches a primeira, saberás que esta é unha creación coordinada pola delegación de estudantes do Centro Asociado UNED A Coruña– aula de Ferrol para todo o alumnado da UNED. Creado por alumnos e para alumnos. Aos poucos imos conseguindo máis participación, se che animas a colaborar connosco só tes que porche en contacto coa delegación a través de calquera dos nosos correos (ao final do boletín) ou a través da caixa de correos de suxestións que hai na planta baixa do noso centro asociado da Coruña (á beira da biblioteca). Recíbide un saúdo afectuoso da Delegación de Alumnos.

Unha perspectiva dende o PAS

Traballo na UNED.

Resulta contraditoria a “Distancia” reflectida na denominación da nosa Universidade co sentimento de proximidade que temos traballadores e alumnos deste centro,

Cando chegan os futuros estudantes a pedir información, atopámonos frecuentemente ante un manifesto de sinceridade: “Levo moito tempo sen estudar e non se se serei capaz...” “Non teño nin idea de como funciona a UNED”, “Estou absolutamente perdido/a”, “Agora mesmo estou sen traballo e...”.

Exprésannos abertamente as súas inquietudes, os motivos que lles levaron a achegarse á UNED. Cóntannos desde de onde son ata cantos fillos teñen... En ocasións confiannos as súas circunstancias familiares ou a súa actual situación laboral. Moitas veces cóntannos os problemas persoais e as distintas situacións que lles obrigaron a apartarse dos estudos no seu día.

Pero agora están aquí, en portelo, fronte a nós, e a escopeta comeza a disparar: “Téñome que matricular do curso completo? De cantas me recomendas que me matricule?, Primeiro collerei poquitas e difíciles para ver como vou... ou farei ao revés?, Hai que vir a tutorías? Ti que me recomendas? Onde compro os libros? Onde son os exames? Se non podo vir a tutorías... como podo contactar co profesor?” ¡É increíble! Vaia aluvián de preguntas. Pero xamais atopamos persoas tan atentas e receptivas á información. E a medida que informamos van recargando a escopeta para continuar disparando...

Pídenos consello. Confían en nós. E non podemos máis que animalos e dicirlles que poden. O seu potencial é palpable. E sabemos que poden porque o demostran cada día.

E ao final de tanto esforzo, é moi gratificante para nós ver a aquel estudante, que no seu día dubidaba, recoller o seu diploma.

¡¡¡Bravo polos alumnos da UNED!!!

Manuel Serantes Pérez
Representante Sindical UNED A Coruña

Delegación de Alumnos

Desde a delegación de alumnos queremos dar as grazas á Dirección do Centro, a Susana Branco e a Ana Novo. Ao PAS do Centro Asociado da UNED da Coruña, especialmente a Manuel Serantes Pérez polo seu artigo para o boletín da delegación de alumnos, ao Delegado Xeral de Estudantes (Fernando Pérez Martín), a Alfredo Vigo Trasancos (Titor da Fac de Xeografía e Historia), a Pedro Javier Gonzalez Rodríguez (Titor da Fac de Xeografía e Historia), ao Delegado Nacional da Facultade de Ciencias Políticas e Socioloxía (Carlos G. Carvajal Martín), a Sonia Belo Varela (Alumna de Historia da Arte), a Rafael García Barros (ex alumno da UNED), a Javier (Alumno de Antropoloxía). A todos eles, grazas por facer posible que o segundo número da revista da delegación de alumnos " Faro do Saber " puidese embarcar de novo.

Grazas tamén a todos os compañeiros por prestarnos un pouquiño de atención coa revista que acabamos de publicar. Gustaríanos contar con todos vós, e que cada alumno da UNED da Coruña puidese achegar o seu gran de area con esta revista, así que estaríamos encantados, de que calquera membro da Comunidade Universitaria da UNED da Coruña deséxenos enviar un artigo para a próxima revista que temos pensado publicar entre xuño e xullo nolo envíe á seguinte dirección de correo electrónico:

delegacion.estudiantes@a-coruna.uned.es, ou delegacionhistoriaunedcoruna@gmail.com

Indicándonos o Título, o nome da persoa que o escribiu, e a carreira na que está matriculado ou se é ex alumno da UNED (indicar en que carreira matriculouse).

O artigo non debe de exceder de máis dun folio, e en letra Estafes New Roman, 12.

Delegación de Alumnos de Ciencias Políticas e Socioloxía

Desde a Delegación de Alumnos da Facultade de Ciencias Políticas e Socioloxía queremos agradecer ao noso Delegado Nacional a deferencia que tivo co noso Centro Asociado ao avenirse a que lle realizásemos unha entrevista.

Estamos esperando as conclusións do Foro de Tendencias Sociais que tivo lugar o pasado mes de marzo e que esperamos poder publicar no noso próximo boletín.

Non hai nada novo digno de resaltar desde que se realizou o primeiro boletín do «Faro do Saber», pero seguimos traballando en prol de alcanzar os maiores beneficios para todas e todos os alumnos da nosa Facultade.

Deica pouco, aínda que aínda está sen determinar a data, reuniremonos todas e todos os Delegados da Facultade. Por este motivo, se tedes algunha dúbida e/ou suxestión non dubidedes en escribir un correo electrónico a calquera das dúas direccións que a continuación se indican:

delegado.politicas_sociologia@a-coruna.uned.es
delegacionpoliticasacoruna@gmail.com

Delegación de Alumnos de Filosofía e Antropoloxía

Dende a Delegación de Filosofía non hai grandes novidades ó fronte, seguimos loitando cada día por mellorar as nosas condicións, pendentes das resolucións das nosas peticións (alongamento de prazo de fin de Lic. en Antropoloxía, representación en todos os departamentos, etc.) e estamos ultimando a creación dun novo foro aLF que nos permitirá aos representantes crear un vínculo moito máis fluído entre todas as facultades de Filosofía da UNED.

Como sempre continuamos ao pé do canón para defender e apoiar a todos os alumnos da nosa carreira. Non só dende a miña posición senón que toda a delegación do centro está pendente e ao corrente dos asuntos da nosa facultade.

O noso centro tamén tivo a ben facilitarme un correo institucional para poder atender mellor as vosas consultas, este correo é:

Delegado.filosofia@a-coruna.uned.es

Delegación de Alumnos de Xeografía e Historia

O día 14 de abril reunímonos os delegados de xeografía e historia para tratar temas da nosa Facultade, entre os que debatemos os problemas da Facultade e intentamos porlle solución. Calquera dúbida ou suxestión que tengais respecto diso non dudeis en mandarme un correo electrónico.

Estamos programando actividades para realizar o mes de xuño (logo dos exames) e tamén para logo dos exames de setembro. Se teneis algunha suxestión, non dudeis en mandarme un correo electrónico.

delegacionhistoriaunedcoruna@gmail.com
delegacion.estudiantes@a-coruna.uned.es

ENTREVISTA A:

Fernando Pérez Martín (Delegado Nacional de Estudiantes)

1.- ¿Por qué decidiches estudar na UNED?

Ben, eu decidín estudar na UNED, principalmente por dous motivos:

- O primeiro, porque a Universidade de Granada téñoa a 70 quilómetros e para facer unha carreira, iso son moitos quilómetros (antes por non moi boas estradas), e o Centro Asociado téño dentro de Motril, a 10 minutos en coche desde a miña casa.

-O segundo foi, que cando empecei a estudar, tiña un traballo de mañá, tarde, e parte da noite, e ir a unha Universidade presencial era imposible, co que na UNED eu abría o meu computador cando quería, e podíame achegar de cando en vez a algunha tutoría.

2.- ¿Que vantaxes e desvantaxes cres que ten o alumno da UNED con respecto a outras Universidades Españolas Presenciais e ata outras Universidades a Distancia?

As vantaxes, eu deixaríaa en “A VANTAXE”, e que estudar na UNED dáche “liberdade”. Ademais de, poder ir ás tutorías, a nosa principal entrada en cada Facultade, en cada Escola Técnica, témola a través da pantalla do noso computador. Iso significa, que ti vas á túa Universidade o día que queres, e á hora que queres. Iso significa que estudas cando ti decides, non con normas e horarios impostos. Co novo Espazo Europeo de Educación Superior (EEES), a asistencia a clase nas Universidades presenciais, queda primado con parte da puntuación na nota da materia. Desvantaxes, pois algunhas. Tes moi pouco, ou apenas nada de contacto cos compañeiros de estudos e coa contorna física da túa Universidade. E outra desvantaxe (que ás veces é unha vantaxe), con respecto ao resto de Universidades que coñezo, e é que na UNED cando preparas unha materia e alguén che pregunta que materia do libro tesche que estudar pois ti contéstaslle: “Destes tres libros de 587 páxinas cada un (só para esta materia), téñome que estudar, desde a dedicatoria aos familiares e amigos dos autores, ata o ISBN, que aparece na pasta dura ao final de libro”. Recórdoche que os estudantes UNED, ocuparon (polo xeral), os primeiros postos nas distintas Oposicións á Función Pública.

3.- ¿Que consellos darías aos alumnos novos que se matricularon por primeira vez na UNED? ¿E aos veteranos?

Aos novos, que pregunten, que pregunten moito. Que pregunten no Centro, que pregunten a compañeiros veteranos, que pregunten a compañeiros que están estudando a súa carreira. A gran culpable do fracaso escolar nos primeiros das carreiras na UNED, é a falta de información, o descoñecemento. E aos veteranos, pois que axuden moito aos novatos. O valor no mercado dos nosos títulos universitarios, depende do valor en xeral que teña a Empresa, e neste caso a empresa é a UNED.

ENTREVISTA A:

Fernando Pérez Martín (Delegado Nacional de Estudiantes)

4.- ¿Houbo moitos cambios na UNED ao longo de todos estes anos? ¿Cómo cres que evolucionou a UNED?

Si, si que houbo cambios. O que pasa é que a diferenza doutras Universidades, os cambios na UNED foron paulatinos, continuos e sostidos. foron acompañando ao alumno. Con todo, notei que algunhas Universidades presenciais, os cambios foron de xa para xa. Adaptacións negativas. Un exemplo é a utilización de plataformas a distancia, que a maioría das Universidades están utilizando na actualidade. Os estudantes UNED, somos profesionais das plataformas.

5.- ¿Que destacarías do labor como representante de estudantes? ¿E dos representantes?

Ser Representante de Estudiantes na UNED, significa que realmente che preocupe, pero que che preocupe moito, todos e cada un deses 250.000 que hai aí fose. Esta frase escoitáchesma dicir moitas veces, pero é unha realidade, é unha cousa que vai comigo desde o primeiro día que me presentei a Delegado de Sección da miña Facultade no meu Centro, que foi como eu empecei na Representación. Hai que empezar desde abaixo, coñecendo o funcionamento de todos e cada un dos estamentos desta gran máquina chamada UNED. A única motivación que che debe mover son eses 250.000 de aí fóra, os seus problemas, o día a día nos Centros Asociados. Mira, entre Febreiro de 2009 e Setembro de 2011, creo que tiña percorridos ao redor duns 52.000 quilómetros por asistencia a reunións da UNED, e todo iso antes de ser DGE, agora, pois imaxínache, e iso lévalo no corpo. Pero tamén é unha gran satisfacción cando algún compañeiro/a cae nun buraco do que non pode saír, e grazas ás xestións que a túa realizaches, pode continuar os seus estudos sen problema. Cando axudas a alguén, ter ben contigo mesmo.

*Entrevista a Fernando Pérez Martín
realizada por Elia Rodríguez Montero
Marzo 2012*

Fernando Pérez Martín na reunión onde foi nomeado Delegado Nacional

SERAFIN MORALEJO NO AULA*

“E el deulle un suave perfume como rosa de rosas”
Rainer Maria Rilke

Lentes de cristais obscuros, caderno grande de catro anillas e pequena caixa con moi poucas diapositivas (algunhas veces unha simple caixiña de cinta de máquina de escribir, pois eran outros tempos). Preparación do proxector e apertura do caderno, cuxas follas levaban, en ocasións, pegadas tiras de papel con notas engadidas. Empezaba todo. Desfilaba Platón e a súa hostilidade cara á arte, Plinio e a súa *Historia Natural*, e tamén Dickens, Rimbaud, ou Pai Feijoo co seu *Non sei que*, ou *O Aleph* de Borges. Todo tinga que ver coa arte, coa beleza, e todo debía entrar, por lóxica, nunha materia de arte clásica. Desde logo ou que non entraba non aula eran vos lugares comúns de láminas comentadas ata a extenuación e sempre igual. Ou frescor era ou habitual. Vos alumnos sabiamos que as súas clases eran a súa visión persoal -que non personalista- dá arte; érase consciente de asistir a un maxisterio permanente. A clase aproveitábase para crecer intelectualmente, non para repetir ou mesmo que xa está repetido en multitude de reiterativos manuais; facer ou contrario sería perder ou tempo.

“Ou arte é unha posta en imaxe”, “As nosas pegadas séguennos”, “Ou ollo é un vigairo de todos sentir”, “A forma é a promesa dá función” son algunhas das súas frases máis repetidas. Seguidor de Ernst Gombrich e de Karl Popper, non seguidor (imos dicilo así) de Hegel e dous determinismos na Historia, ou profesor Serafín Moralejo Alvarez (1945-2011) soubo transmitir a todos vos alumnos que unha pintura ou unha escultura eran algo máis que unha mera forma, que unha simple data e un autor, fixo ver que non seu derredor estaban a filosofía, a teoloxía, a literatura, a música, a historia; calquera saber humano axudaba a entender cabalmente ou arte, aínda que a obra artística posuía a súa autonomía. A obra de arte era unha *forma elocuente*. Non cría nun suposto espírito colectivo que simbolizase unha época e que procrease obras de arte que a resumisen. Animaba con coraxe a denunciar que ou rei estaba espido a pesar de que vos *connoisseurs* dixesen ou contrario.

“Homero tamén se dorme”, segundo dei Horacio, pero ou profesor Moralejo nunca se durmiu nin non aula nin en ningunha das súas capitais publicacións, e que non soe a *laudatio funebris* senón a encomio do bo. Tampouco agora, dalgún xeito, durmiuse. Era un mestre (profesor é ou que ensina, mestre é do que se aprende). Todos sabíámolo. Grazas, profesor Moralejo, por abrimos vos ollos á beleza. Foi unha honra habelo tido como profesor.

Pedro Javier González Rodríguez
Profesor-Titor UNED.- A Coruña

***Serafín Moralejo Álvarez foi catedrático de Historia da Arte Antiga e Medieval na Universidade de Santiago de Compostela (1981-1993). Tamén ocupou a cátedra de Historia da Arte Española na Universidade de Harvard (Fernando Zóbel de Ayala Professor of Spanish Art), entre 1994 e 1998.**

Nós, estudantes da UNED

A UNED, Universidade Nacional de Educación a Distancia. Un Centro Asociado, o da Coruña, con máis de 5.000 alumnos repartidos entre os diferentes estudos que se imparten na UNED. E eu atópome entre eles.

Recordo cando empecei na UNED, xa co plan antigo e en licenciatura. Cando iamos ás clases presenciais, cando nos xuntabamos un grupo de estudantes para comentar dúbidas, antes ou logo da clase, e ata quedabamos outro día para estudar en conxunto unha mesma materia, pasándonos todo o material que tiñamos nas nosas mans, e cando xa levabamos un tempo estudando empezámonos a xuntar para organizar ceas, para realizar algunha que outra excursión e xuntarnos na cafetería do Centro Asociado antes de cada clase. E así é como empezamos a coñecer a compañeiros cada un cun perfil diferente que nos movía un interese común: “ somos estudantes da UNED e estudabamos a mesma carreira “.

Agora a UNED foi evolucionando cos tempos que corren, e aínda que nos seguimos xuntando moitos compañeiros para estudar unha mesma materia , agora a maior parte das clases son a través de internet, e iso é un paso axigantado que permite a aqueles que por diferentes motivos non poden desprazarse ao Centro Asociado, poder seguir a clase por internet desde calquera computador, aínda que tamén se ha de recoñecer, cos seus fallos.

Agora estamos máis conectados coas novas tecnoloxías, os correos electrónicos, a plataforma aLF, os grupos da UNED nas diferentes redes sociais como Facebook ou twitter, un xeito máis directo de poder comunicarse con outros estudantes da UNED coas túas mesmas inquietudes e que se atopan a miles de quilómetros. Pero antes estaban as clases presenciais, e séguelas habendo, pero é algo que a moitos cústanos deixar, o contacto directo co profesor – titor, o coñecer a outros compañeiros persoalmente, e o non falar da “ soidade do alumno da UNED “ . E o poder dicir, “ estudo na UNED, acompañasme? “.

Quizais a algún de nós pódenos resultar familiar cando nas nosas vacacións , collémonos os nosos bañadores, as nosas toallas, e tamén o libro de texto da UNED e apúntelos, e levámonolo connosco para estudar durante as vacacións, alá onde vaiamos, xa que moitos de nós por diferentes motivos non nos puidemos presentar nalgún momento aos exames de febreiro/ marzo, maio/xuño e decidimos presentarnos en setembro ou porque se suspendeu algunha materia e vémonos obrigados a ir en setembro, algo que a moitos de nós é o que menos nos gustaría.

Ou os nervios cando se achegan os exames, de como non paramos de mirar a plataforma cando abren os cursos virtuais, de como participamos nos foros das diferentes materias, de como asistimos ás clases, e sobre todo dos nervios que aparecen cando as notas aínda non están. Somos estudantes da UNED.

Moitos perfís diferentes dos estudantes da UNED. Onde cada estudante é distinto, cada un coa súa historia, cos seus libros, coa súa forma de estudar, pero cunha meta en común: estudamos na UNED. “ Son da UNED “.

Elia Rodríguez Montero

Representante de Estudantes do Centro Asociado da UNED da Coruña

ENTREVISTA A:

Alfredo Vigo Trasancos (Profesor - tutor da UNED)

¿Cantos anos leva sendo titor da UNED da Coruña?. Que materias da?:

Son todo un veterano porque levo xa na UNED desde 1983; isto quere dicir que o ano que vén cumpro 30 anos como titor. Desde entón dei moitas materias, case todas as de Arte da antiga Licenciatura de Historia. Agora imparto as de Arte Medieval (Antiga e Baixa Idade Media), Moderno (Renacemento e Barroco) e Contemporáneo (Séculos XIX e XX) do Grao de Historia da Arte.

¿Por que se decidiu a estudar Historia da Arte? ¿Animaríase a estudar algunha carreira pola UNED?:

Do mesmo xeito que Historia, a Historia da Arte sempre me gustou, así que puxen todo o meu empeño en estudala co máximo interese e ser un alumno competente; o demais forma parte da carreira académica; primeiro fun bolseiro de investigación, fixen despois a tese doutoral coa que alcancei a cualificación máis alta e o premio extraordinario, logo tiveron que facer fronte ás imprescindibles oposicións para conseguir ser titular de universidade e catedrático de Hª da Arte na Universidade de Santiago, e todo isto compatibilizoo coa miña condición de titor da UNED desde fai moitos anos. E respecto da segunda cuestión, como teño unha profesión que me gusta e absorbe totalmente e que me dá moitas satisfaccións profesionais, non sinto a necesidade de estudar ningunha outra carreira, nin na UNED nin en ningunha outra Universidade. Gústame a docencia, o corpo a corpo cos alumnos, a investigación, escribir artigos e libros, impartir conferencias, etc. Así que espero poder seguir exercendo esta profesión apaixonante mentres me senta útil para iso.

¿Nota algunha diferenza entre os alumnos da Universidade Presencial e a UNED?:

Digamos que, en principio, os alumnos da Universidade presencial van pola súa idade académica, mentres que os da UNED adoitan ser persoas traballadoras que estudan Historia da Arte por pura apetencia persoal e porque saben perfectamente que lles gusta, o que lles dá moitas veces un “plus” especial xa que saben o que queren e non teñen sobre iso dúbidas respecto diso. Iso non quere dicir que os alumnos da Universidade presencial non teñan moitas destas características; moitos ten unha gran capacidade e gran interese polo tema artístico, pero son máis novos, ten que distraer as súas atencións cara a moitas outras cousas e nótase algunhas veces unha actitude menos madura. É lóxico, para todo necesítase tempo, experiencia e saber o que un quere facer de verdade. No entanto, sintome moi cómodo entre “ambos os” colectivos; xamais tiveron problemas cos meus alumnos, todo o contrario, sinto que hai moi boa “química” entre eles e eu e espero que siga así tanto en Santiago como na UNED.

¿Cambiou o perfil do alumno da UNED nestes últimos anos? ¿Ás súas clases adoitan asistir moitos alumnos, segue en contacto con algúns deles?:

Realmente non notei que cambie o perfil do alumno da UNED, no xeral segue tendo as mesmas características xa citadas. En resposta ao segundo teño que dicir que si, que sigo en contacto con algúns alumnos. Tiven algunhas promocións estupendas con alumnos indelebles e continuo a día de hoxe en contacto con eles, o que me resulta moi agradable pois son unhas persoas fantásticas. En realidade xa os considero máis que antigos alumnos, queridos amigos. Sen dúbida tiveron unha gran sorte con eles e espero seguir gozando da súa amizade.

¿Notou diferenzas desde o primeiro día que entrou na UNED como profesor titor ata a actualidade?. Houbo unha evolución?:

Moitas diferenzas; pense que eu entrei cando a UNED estaba na Universidade Laboral de Culleredo, onde daba clase nun aula prestada, nun horario tardío, sen calefacción, e case sen medios, de tal forma que era habitual que estivésemos alumnos e eu cos abrigos postos e a piques de quedarnos case sen fala polo frío. O aula estaba case no medio do campo, separada deste por unha cristaleira e o frío reinante era tremendo no inverno ao escurecer. Afortunadamente iso xa non é así e no novo centro ademais dun agradable “calorcito” dispomos tamén de boa tecnoloxía que facilita a exposición. Unha clase de Historia de Arte baséase nas imaxes, nas láminas que hai que estudar e comentar e a tecnoloxía é imprescindible. Iso quere dicir que houbo unha evolución importante que nos cambiou a vida, para mellor.

¿Que recomendación daría aos novos alumnos da UNED? ¿E aos que están terminando a carreira?:

Como moitos deles están estudando por pura apetencia, teñen xa o seu traballo e non aspiran a exercer, diríalles que gocen da carreira e que se deixen levar polo interese que ofrece a Historia da Arte como acontecemento formativo e cultural; vendo unha obra de arte podemos, case sen mirar a nada máis, entender a sensibilidade dunha época, as súas inquietudes, intencións e gustos; poderíamos dicir que son as imaxes da historia, da nosa memoria histórica, e isto proporciona xa de seu un enorme deleite a quen o sabe apreciar. Pola contra, a aqueles que queiran exercer co título de Historia da Arte, diríalles que se esforcen en adquirir a mellor formación, que se convertan nuns profesionais cualificados e, a pesar de que os tempos laborais non son os mellores neste momento, que non desesperen, aínda que hai que saír ao mercado, facerse valer e esixir algunhas veces que determinados traballos que están aínda sen facer fáganos profesionais titulados en Historia da Arte. Sorprenderíase se soubese que o Inventario Xeral do Patrimonio Artístico Galego está aínda moi “verde” e que facelo esixiría o traballo de moitos profesionais.

Moitas grazas, Alfredo por facernos un huequecito á delegación de alumnos e contestarnos a unha serie de preguntas. Grazas polo seu apoio e a súa colaboración.

*Entrevista a Alfredo Vigo Trasancos
realizada por Elia Rodríguez Montero
Marzo 2012*

Alfredo Vigo Trasancos (Foto de arquivo).

MAIO DO 68 E A CANCIÓN PROTESTA

O mundo do século XX é controvertido e disperso. Os acontecementos sucédense con moita rapidez: dúas guerras mundiais, ideoloxías de corte totalitario con pretensións de controlar ás masas, guerras encubertas entre grandes potencias...

En 1945, logo da Segunda Guerra Mundial, Europa viuse sometida á influencia das dúas grandes nacións vencedoras, Ou.R.S.S. e Estados Unidos de América. A política económica empezaba a decidilo todo sen importar o que pensase o pobo. En occidente, a ideoloxía do consumo e evasión prevalecía ante todo. O pobo empezou a sentirse reprimido, maltratado e esquecido polos dirixentes que se supón que deberían axudarlle. Os mozos empezan a desconfiar destas ideoloxías e rebélanse contra o modelo de sociedade burguesa.

Os anos 60 foron unha sorpresa case constante para psicólogos sociais e sociólogos. Ninguén puidera prever unha década de protestas que certamente carecía de precedentes semellantes no noso século. Certamente, as manifestacións de solidariedade, disturbios estudantís, folgas de fame... fan saltar polo aire un tópico da época: o dunha mocidade materialista, sen ideais no horizonte e satisfeita de nacer no período máis prolongado de prosperidade do século XX. As cancións de protesta dos ídolos do momento, como Bob Dylan ou Joan Baez son un claro exemplo.

En maio de 1968 a revolución estudantil alcanza a súa cénit e Francia enteira cambaléase. Que querían os estudantes? Que sentían? Que ideais movíanlles? Os seus grafiti dannos a resposta, xa que estamparon a súa rabia e as súas ilusións nos muros da universidade. Como lles faltaba un medio para facerse oír, os grafiti ou pintadas foron a prensa e a televisión que nunca tiveron. Unha canle de comunicación alternativo, accesible, improvisado e espontáneo. Os lemas foron: A CULTURA É O INVESTIMENTO DE A VIDA e FEIXE DOS teus SOÑOS A REALIDADE.

A gran contestación ao conservadurismo norteamericano destes anos foi o fenómeno da contracultura. A grandes liñas, os seus artífices foron novos brancos de clase media, normalmente universitarios. Tamén achegaba importancia ao fenómeno a súa relación coa xeración beat, termo co que se coñece a un grupo de escritores dos 50 dos cales foron máximos expoñentes J. Kerouac, A. Ginsberg e W. S. Burroughs

A Contracultura leva novas prácticas sociais, que podemos sintetizar en tres: o consumo de drogas (o LSD tomado en grupo, drogas psicodélicas, drogas fumadas...), o sexo libre (cuestionamiento completo do puritanismo americano dos 50) e aposta por unha educación non dirixista, en favor dun modelo educativo máis espontáneo (non aceptación das formas de autoridade: familia, escola e universidade).

En canto á música da Contracultura, esta é principalmente o rock, pero tamén o folk e calquera fusión. A este respecto, cabe dicir que os seus símbolos foron máis os artistas de Woodstock (como Janis Joplin ou Hendrix) que Bob Dylan nese momento. Por aquel entón, Bob Dylan non era un roqueiro, senón un folkie con guitarra e harmónica amigo do escritor beat A. Ginsberg e admirador de Woody Guthrie, un músico branco de folk que nos 50 recompilara cancións protesta e en cuxa guitarra figuraba a lenda “esta guitarra mata fascistas”.

Bob Dylan foi o gran referente da canción protesta nos tempos do rock (para algúns, o primeiro en dicir cousas coas súas letras), pero o folk fora a música favorita dos mozos contestatarios, máis ata que o jazz. Ademais, foi a música inicialmente preferida polos hippies antes que o rock and roll. En Bob Dylan apréciase unha evolución desde o folk cara ao rock a medida que pasan os anos, sobre todo se comparamos The estafes they are a-changing (1963) con Like a rolling stone, tan só dous anos posterior.

Sonia Bello Varela
Alumna de Historia del Arte Uned

Introdución ao estudo do sistema de parentesco makasae en Timor Leste; condicións etno-culturais e contextos de aplicación, categorías e perspectivas de análises.

A familia makasae é o núcleo central das relacións familiares e os efectos-reflexo sociais, especificamente no armazón entre dadores (omarahe) e receptores (tufumata) de mulleres, permiten conceptualizala como xeradora dun "correr do sangue makasae" imprescindible para a cohesión e a supervivencia dos grupos; neste sentido o feixe de relacións que xorden do feito da alianza e a filiación continúa e transmítese logo da morte, configurando un ciclo vital en equilibrio.

O sistema de alianzas makasae permite ampliar o espectro de relacións sociais mediante o recrutamento de novos membros para a liñaxe, fortalecer os lazos de familia e protexer e enriquecer as relacións políticas e económicas. A partir deste feito básico xorde unha determinada estrutura social de dereitos e obrigacións recíprocas, sustentada por un sistema de sanción e castigo de condutas desviadas ou non acordes co costume (en ningún caso limítanse a castigos ou penas no sentido occidental do termo).

Para Lazarowitz o sistema de alianzas en Timor creaba unha “ ongoing alliance between groups”, as a part of a "wider system of social action tying together and integrating the worlds of the living and the spirits in stable equilibrium the spectrum of social relations, whether marriage, bridewealth transactions, agricultural ritual, and. This was achieved through the means of "complementary dual oppositions and analogical associations", for example, between wife-giver and wife-taker, masculine-feminine, control over fertility -lack of control...”

As dinámicas sociais makasae no que respecta ao sistema de parentesco e matrimonio víronse bastante afectadas desde a chegada do cristianismo e especialmente coa transformación de modo de vida tradicional desde a ocupación indonesia e na secuencia do proceso de independencia e dificultades contemporáneas; no entanto é posible atopar fortes liñas históricas de desenvolvemento que perviven aínda hoxe, se non de xeito prístina si de forma determinante. As distintas formas de matrimonio transparentan un forte interese en asegurar a pervivencia efectiva da institución, e previamente á realización do matrimonio é posto máximo celonas condicións de posibilidade (exogamia, axuste interclase sobre todo) e a provisión de información

relativa ás familias dos contraentes e a adecuación aos principios de deben rexer a unión matrimonial.

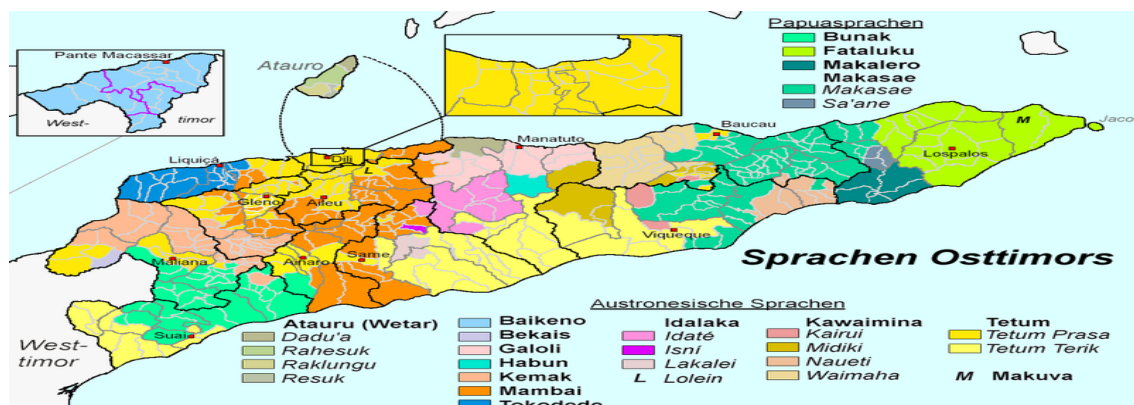
O principio básico do barlaki ou casamento makasae é o intercambio de bens matrimoniais; estes son os que ligan as dúas liñaxes nunha alianza duradeira; as regras sobre a calidade e tipoloxía dos bens matrimoniais configuran un dos capítulos máis interesantes do sistema de matrimonio makasae e pon de manifesto as coordenadas socio-económicas en que se desenvolve.

O conxunto dos bens matrimoniais constitúe o que se chamou un complexo de transformación, posto que se trata de bens con forte carga simbólica e cerimonial que raramente se manteñen estáticos, máis ben constitúen un repositorio de valores emocionais e de uso sucesivo; o matrimonio makasae xera unha rede complexa de obrigacións mutuas entre os membros das liñaxes consideradas.

Son tres os grupos en interacción: o grupo tufumata (grupo a quen o grupo de Ego deu mulleres), o grupo omarahe (grupo que lle deu mulleres ao grupo de Ego) e o propio grupo de Ego; neste contexto de intercambios totais no sentido de Marcel Gauss desenvólvese o conxunto de ciclos de intercambio matrimoniais entre os makasae, por outra banda bastante estendido e documentado entre sociedades do sueste do arquipélago malayo-indonesio.

A preferencia pola curmá cruzada matrilateral, contestada desde o asentamento das institucións católicas en consonancia coa prohibición de matrimonio entre curmáns de primeiro grao, deu lugar a unha tendencia a preferir á curmá cruzada matrilateral clasificatoria; de feito o matrimonio transforma o grupo de filiación da esposa, que deixa o seu grupo natal e xúntase ao grupo receptor (todo iso con importantes e evidentes implicacións na terminoloxía, as fórmulas de tratamento e a conceptualización das relacións de parentesco).

Xavier Fernández Rodríguez

ENTREVISTA A:

Carlos G. Carvajal Martín

Delegado Nacional de C.C Políticas e Socioloxía dende maio de 2011

Biografía:

Nome: Carlos G. Carvajal Martín.

Nacido en Madrid.

Idade: 39 anos.

Consultor de xestión de empresas e estudante do grao de Socioloxía na Uned.

Delegado de estudantes da Facultade de CC. Políticas e Socioloxía desde maio de 2011.

Casado, unha filla.

1. Por que elixiches a Uned para estudar?

Tiña que ser unha universidade a distancia, xa que o meu traballo obrígame a viaxar periodicamente, polo que non podía asistir a clase con regularidade. Investiguei por internet as escolas e universidades que nese momento ofrecesen titulacións nas materias que me interesaban e atopei dúas: a Uned e a Universidade Oberta de Catalunya. Finalmente decanteime pola Uned por prezo.

2. Que foi o que che fixo tomar a decisión de estudar?

Custoume atopar unha vocación clara. Aos 18, cando aprobei a selectividade, decidinme por unha enxeñería que era a carreira de máis éxito que me permitía a nota do meu expediente. Enseguida deime conta que non era o mio e pasei á licenciatura que entón abría as portas ao mercado laboral: empresariais. Saquei a titulación sen demasiado esforzo, pero non me espertou demasiado interese como para profundar nela. Coa experiencia laboral e algunhas lecturas moi interesantes que caeron nas miñas mans, os meus intereses fóronse definindo cara aos estudos de mercado e a Socioloxía en xeral. Encántame a pretensión da Socioloxía de prever o comportamento futuro dun conxunto de persoas.

3. Canto tempo fai que comezaches a estudar na Uned?

Este foi o terceiro ano que me matriculo na Uned, pero non vou a curso por ano. Tomeimo máis como un hobby. Examínome de 3 ó 4 materias cada ano, así que agora estou dacabalo entre o primeiro e o segundo curso do grao de Socioloxía. Non me marquei unha data límite para acabar. A final de contas trátase de seguir coas miñas lecturas pero un pouco máis agresivamente, porque ao final, tes que superar un exame. Afortunadamente, a elección de empresariais que tomei cando era máis nova permíteme gañar o diñeiro suficiente para manter este hobby. Polo menos, neste momento.

4. Din que a Uned engancha... expuxéchesche seguir unha vez que termines a carreira de socioloxía?

Eu creo que a xente que estudamos na Uned somos doutra pasta. Para seguir estudando na Uned tenche que apaixonar non só o que estudas, senón estudar en si mesmo. É sorprendente que cos escasos medios que se pon nas nosas mans e a distancia que existe co resto de compañeiras/vos e coas/vos profesora/é, as/vos estudantes da Uned vaíamos superando as materias. En canto a seguir, non se cando acabarei o grao, pero desde logo, seguirei lendo e quizais faga o curso pasarela a Políticas ou me expoña un doutoramento, sempre que o meu traballo permítalo. ¡Oxalá para entón poida gañarme a vida con algo relacionado coa Socioloxía!

5. Cales son as vantaxes e cales as desvantaxes de estudar na Uned?

A principal vantaxe é que permite compaxinar familia, traballo e estudo, que son as miñas prioridades principais, sen esquecer o lecer. Pero claro, quizais eu sexa un caso «raro» xa que o estudo no meu caso entraría dentro da categoría «lecer». A maioría da xente coa que falo valora, sobre todo, o feito de que estudar na Uned permite obter un título oficial para mellorar na súa carreira profesional ou poder opositar. A principal desvantaxe é a distancia coas/vos compañeiras/vos, pero sobre todo coas/vos profesora/é. A Uned tratou de solucionalo co que chama «tutorías presenciais» en centros asociados, a plataforma ALF e coa presenza de "Tutores de Apoio en Rede". Con todo, estes recursos non están funcionando todo o ben que deberían e hai moitas cousas que mellorar.

6. Eu non estaba presente no momento da constitución do novo Consello de Alumnos da Facultade de Ciencias Políticas e Socioloxía, que che motivou a presentarche como delegado de alumnos? e a delegado de Facultade?

Precisamente por todas esas cousas que pensaba podíanse mellorar. Por exemplo, desesperábame a pouca presenza dos profesores nos foros da plataforma ALF, a escasa avaliación continua que se fai do alumno, non poder acceder ao teu exame corrixido, a falta de coordinación entre profesores e titores, os fallos en manuais e libros (non fai moito a Uned foi noticia por un, llamémoslo "erro sexista" nun libro de Acceso) e sobre todo, a falta de desenvolvemento do campus virtual, que sendo unha universidade a distancia, quedouse na miña opinión, lonxe doutros campus virtuais de universidades que non o son.

Logo dun ano de delegado, deime conta que tal e como está pensada a Delegación de estudantes, pouco imos poder facer para mellorar todas estas «grandes» cousas, pero polo menos obtiven algunhas respostas sobre as súas causas e que se resumen na falta de recursos e unha estrutura moi ríxida e pouco flexible para incorporar todos os cambios que Bolonia veu esixindo.

7. Algún consello que poidas dar aos que están comezando...

Recomendaríalles que investiguen a través de Internet a titulación que lles interesa, collan prestado nunha biblioteca os libros do primeiro curso, léanllos este verán e que decidan despois. E que empecen a estudar desde o minuto 1, porque na Uned, a diferenza doutras universidades, toda a bibliografía básica é susceptible de entrar no exame e non só aquilo que o profesor poida impartir ao longo do curso.

8. E aos veteranos?

Só se me ocorre darlles ánimos, que non desesperen e que conten cos delegados para os problemas que vaian xurdindo.

9. Hai algo que se poida facer para combater o sentimento de soidade? Como nos poderíamos unir os estudantes?

Eu creo que é sumamente enriquecedor para o estudo compartir os puntos de vista sobre os textos que estamos lendo con outras/vos compañeiras/vos ou con familiares e amigas/vos. No meu caso, ao non poder ir a tutorías presenciais da Uned, dou a «brasa» ás miñas amigas/vos e familiares cada vez que podo.

En canto a unírnos, hai varias iniciativas a través de redes sociais de estudantes da Uned, por exemplo o "Círculo de Estudantes de Política e Socioloxía" en facebook. Tamén as/vos estudantes unímonos cando foi necesario: en Madrid creouse a plataforma «non ao traslado» cando a Uned decidiu cambiar as tutorías presenciais a un centro máis afastado.

Ademais destas iniciativas, que me parecen fantásticas, gustaríame que a nosa delegación de estudantes conseguise crear en Internet un Foro de estudantes da Facultade de CC. Políticas e Socioloxía en Internet permanente e de acceso exclusivo para os alumnos, usando as claves que nos proporcionan para o acceso a ALF.

10. En que cres que pode cambiar a Uned para mellorar na súa xestión?

Sería moi pretencioso pola miña banda dicir o que debe mellorar a Uned. Na miña profesión como consultor de xestión adoitamos tardar aproximadamente entre 6 e 9 meses, con contactos periódicos coa dirección, antes de emitir un informe de mellora para unha empresa de tamaño medio. Sería coma se un médico dixese o que hai que facer para curar un paciente con só darlle a man. No entanto, desde o meu descoñecemento e en termos xerais, creo que a Uned debería facer un esforzo por mellorar en transparencia, implantar procesos de calidade e contar máis cos alumnos nestes procesos. Por exemplo, o caso do libro "sexista" sería máis difícil que se dese se antes utilizouse o manual cun grupo reducido de estudantes, que a final de contas, somos os usuarios do sistema. Para rematar, a Uned e o Ministerio deberían incrementar o orzamento en docencia ou ben abrir o debate para limitar o número de matrículas de estudantes. Cada ano crece o número de estudantes e o orzamento universitario non se incrementa proporcionalmente, co que os profesores teñen maior carga de traballo (máis exames para corrixir, máis alumnos que tutorizar, correccións de traballos de fin de grao, etc.) cobrando o mesmo salario ou ata menos, se temos en conta axústelos impostos nos últimos anos.

11. Que podes destacar do teu labor como Delegado de Facultade? E do resto dos representantes de alumnos?

No escaso período que exercín este labor, tratei de resolver os problemas e conflitos que se produciron coa maior eficacia posible. foron, sobre todo, problemas das/vos alumnas/vos con as/vos profesoras/é, principalmente por falta de acordo coas cualificacións ou a forma de avaliar. Para este labor foi imprescindible o traballo de todas/volas/vos representantes activos membros do Consello de estudantes da Facultade e principalmente, aqueles que asisten ás reunións dos Consellos de departamento, o cal permítenos estar informados e pór as nosas peticións encima da mesa.

12. Para rematar, e agradecendo que accedas a realizar esta entrevista... que nos depara o futuro como estudantes da Uned?

Creo que o futuro para nós évos moi bo, dada a tendencia a unha maior virtualización do mercado, nós/vos, como estudantes a distancia, coa disciplina e fortaleza mental que este tipo de estudo esixe para afrontar as materias e superar probas continuas, estaremos en consecuencia mellor capacitadas/párvos ocupar os postos de traballo que valoren o traballo por obxectivos, o esforzo individual, a experiencia en colaboración grupal a distancia, a flexibilidade e a adaptabilidade a contornas cambiantes.

Entrevista realizada por María Vitoria Csaky

Agenda Cultural

Aberto o prazo de solicitudes do **Ciclo: "La UNED en abierto. Compartiendo experiencias"**.

Plazo: do 15 de abril o 20 de maio de 2012.

As conferencias e visitas guiadas realizaranse a partir do 15 de setembro de 2012.

Máis información no [seguinte enlace](#).

Xornada sobre Coaching profesional

Día 16 de xullo no salón de actos, de 16:30 a 20:30, gratuita

[Ver máis](#)

Cursos de verán programados este ano

- "[Prisión, educación e sociedade](#)", que terá lugar no Centro Penitenciario de Teixeiro os días 9, 10 e 11 de xullo.

- "[Novos retos do proceso penal](#)", que terá lugar no Centro Asociado UNED-A Coruña, os días 11, 12 e 13 de xullo.

- "[Os dereitos económicos, sociais e culturais despois da segunda crise do Estado do Benestar](#)", que terá lugar no Centro Asociado UNED-A Coruña os días 9, 10 e 11 de xullo.

[Ver máis](#)

Outros enlaces de interese cultural:

[Concurso fotográfico "Galicia en un Click" 2011-2012](#)

[Conferencias blancas da UNED](#)

[Extensión Universitaria UNED](#)

Estamos confeccionando o calendario de actividades para o próximo curso, se queres poder enviarnos suxerencias ou ideas o noso e-mail (ver seguinte páxina) e as estudaremos.

Datos para o alumno interesado

Delegación Xeral de Alumnos do Centro

Elia Rodríguez Montero

E-mail: delegacion.estudiantes@a-coruna.uned.es

Delegación da Facultade de Xeografía e Historia

Elia Rodríguez Montero

E-mail: delegacionhistoriaunedcoruna@gmail.com

Delegación da Facultade de Ciencias Políticas e Socioloxía

María Victoria Csaky Martínez

E-mail: delegado.politicas_sociologia@a-coruna.uned.es
delegacionpoliticasacoruna@gmail.com

Delegación da Facultade de Filosofía e Antropoloxía

Jacobo González Carricoba

E-mail: delegado.filosofia@a-coruna.uned.es

Máis información no BLOG da Delegación de Alumnos:

<http://eunedcoruna.blogspot.com>

Lembra que somos estudantes coma tí, non traballamos para a UNED, así que se non estamos no despacho da delegación podes concertar unha cita con nós a través de los e-mails espostos ou a través do buzón branco de suxerencias ó lado da librería (planta baixa).

BÚSCANOS NO FACEBOOK!!!